

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ὁ Ἰερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ΡΜΒ'. (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὅτι ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

ΜΙΚΡΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ὁ Ἰερεὺς. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεὸς μας πάντοτε, τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ψ. Ἀμήν. (Εἶθε, μακάρι νά γίνει).

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. (142).

Κύριε, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου, δέξου στ' αὐτιά σου τὴν δέησή μου στό ὄνομα τῆς ἀξιοπιστίας σου, εἰσάκουσέ με ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης σου.

Μὴ θελήσεις ὅμως, νά προχωρήσεις σέ αὐστηρή κρίση γιὰ μένα τό δούλο σου, διότι εἶναι ἀδύνατο νά δικαιωθεῖ ἐμπρὸς σου κάθε ζωντανός.

(Ἄκουσέ με), διότι ὁ ἐχθρὸς καταδίωξε τὴν ψυχὴ μου, ἐξευτέλισε μέχρι τό χῶμα τῆ ζωὴ μου.

Μέ ὀδήγησε μέχρι τόν σκοτεινό ἄδη, ὅπου βρῖσκονται ἀπὸ αἰῶνες οἱ νεκροί, ἔπεσε σέ κατάθλιψη τό πνεῦμα μου, μέσα μου εἶναι ταραγμένη διαρκῶς ἡ καρδιά μου.

(Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση) θυμήθηκα ἡμέρες παλιές, βύθισα τὴ σκέψη μου σέ ὅλα τὰ ἔργα σου. Μελέτησα προσεκτικὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Ἦψωσα ἰκετευτικὰ τὰ χέρια μου πρὸς ἐσένα· ἡ ψυχὴ μου μπροστά σου μοιάζει μέ κατάξερη γῆ πού διψᾷ.

Εἰσάκουσε με, Κύριε, τό γρηγορότερο, γιατί χάνεται τό πνεῦμα μου.

Μὴ γυρίσεις μέ ἀποστροφή τό πρόσωπό σου ἀπὸ μένα, καὶ ὁμοιωθῶ μέ τοὺς νεκρούς, πού κατεβαίνουν ὀριστικὰ στόν τάφο.

Φρόντισε, Κύριε, νά ἀκούσω καὶ νά αισθανθῶ γρήγορα (τό πρῶτ') τό ἔλεός σου, διότι σ' ἐσένα στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου·

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετάνοιᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ

Κάνε νὰ γνωρίσω, Κύριε, τὸ δρόμο πού πρέπει νὰ πορευθῶ, διότι σ' ἐσένα ὕψωσα τὴν ψυχὴ μου.

Βγάλε με ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, διότι σ' ἐσένα καταφεύγω·

Δίδαξέ με, νὰ ἐφαρμόζω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ ἄς μὲ ὁδηγεῖ στὸν ἴσιο δρόμο, γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, (πού σημαίνει ἔλεος καὶ ἀγάπη), θὰ παρατείνεις τὴ ζωὴ μου.

Μέ τὴ δικαιοσύνῃ σου θὰ βγάλεις τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὴ βαριά θλίψη, καὶ μέ τὸ ἔλεός σου θὰ ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ θὰ καταστρέψεις ὅλους, ὅσοι θλίβουν τὴν ψυχὴ μου, διότι ἐγὼ εἶμαι δούλος σου.

Ὁ Θεὸς καὶ Κύριος ἔλαμψε σ' ἐμᾶς μέ τὴν ἀποκάλυψή του. Ἄς εἶναι δοξασμένος αὐτός πού ἔρχεται (γιὰ νὰ μᾶς σώσει) σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο.

Στίχ. α'. Δοξολογεῖτε μέ εὐχαριστίες τὸν Κύριο, καὶ καλεῖτε σὲ βοήθεια τὸ ἅγιο ὄνομά του.

Στίχ. β'. Ὅλα τὰ γύρω ἔθνη μέ περικύκλωσαν, καὶ μέ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τὰ ἀντιμετώπισα.

Στίχ. γ'. Ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου κατορθώθηκε αὕτη ἡ σωτηρία μας, καὶ εἶναι ἀξιοθαύμαστη στὰ μάτια μας.

Τροπάρια.

Ἄς πλησιάσουμε τρέχοντας μέ ἐπιμονή στὴ Θεοτόκο, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ ἄς πέσουμε μπροστά της μέ μετάνοια κρᾶζοντας ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς: Κυρία, βοήθησέ μας δείχνοντάς μας εὐσπλαχνία· τρέξε, γιατί χανόμαστε ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν πταισμάτων· μὴ μᾶς γυρίσεις πίσω ἐμᾶς τοὺς

ἀποστρέψης σου δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ
μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς Ν'. (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνω ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου·

Ἴψδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

δούλους σου ἄδειους· Διότι ἐσένα καὶ μόνη ἔχουμε ἐλπίδα.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δέν θά σωπάσουμε ποτέ, Θεοτόκε, νά διακηρύττουμε τὴ
δύναμή σου ἐμεῖς οἱ ἀνάξιοι· διότι ἂν ἐσύ δέν
πρωτοστατοῦσες ἰκετεύοντας, ποιὸς θά μᾶς γλύτωνε ἀπὸ τό-
σο μεγάλους κινδύνους; Ποιὸς θά μᾶς εἶχε διαφυλάξει ἕως
τώρα ἐλευθέρους; Δέν θά ἀπομακρυνθοῦμε, Κυρία, ἀπὸ σέ-
να· Διότι σώζεις πάντα τοὺς δούλους σου ἀπὸ κάθε εἶδους
δεινά (θλίψεις).

ΨΑΛΜΟΣ. Ν'. (50).

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μέ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ
σύμφωνα μέ τό πλῆθος τῆς εὐσπλαχνίας σου σβῆσε ἐντελῶς
τὴν παρανομία μου.

Πλύνε με πάλι καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀνομία μου, καὶ ἀπὸ τὴν
ἀκαθαρσία τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισέ με.

(Ζητῶ τό ἔλεός σου), διότι ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὴν ἀνομία
μου καὶ ἡ ἁμαρτία μου ὀρθώνεται μπροστά μου γιὰ πάντα.

Σ' ἐσένα ἀποκλειστικά ἁμάρτησα, καὶ ἔπραξα τό πονηρὸ
μπροστά σου· (Τά ὁμολογῶ αὐτά), γιὰ νά φανεῖς, πόσο δίκαι-
ος εἶσαι στίς καταδικαστικές ἀποφάσεις σου, καὶ νά
ἀναδειχθεῖς νικητής, ὅταν κακόβουλα σέ ἐπικρίνουν.

(Ἐλέησέ με), διότι μέσα σέ ἀνομίες ἔγινε ἡ σύλληψή μου,
καὶ μέσα σέ ἁμαρτίες μέ κυοφόρησε στά σπλάχνα τῆς ἡ μη-
τέρα μου.

Ἐσύ ἀγαπᾶς τὴν ἀλήθεια. Φανέρωσέ μου τὰ ἄγνωστα
καὶ κρυμμένα μυστήρια τῆς σοφίας σου, (γιὰ νά φυλαχθῶ).

Θά μέ ραντίσεις μέ ὑσσώπο (ποῶδες φυτὸ ὅπως ὁ βασι-
λικός) καὶ θά καθαρισθῶ· θά μέ πλύνεις καὶ θά λευκανθῶ

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν,
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης

πιό πολὺ ἀπὸ τὸ χιόνι.

Θά μέ κάνεις νά ἀκούσω λόγια πού προξενοῦν
ἀγαλλίαση καὶ εὐφροσύνη· θά αισθανθοῦν ἀγαλλίαση τὰ
ταπεινωμένα ὅσά μου.

Απόστρεψε (γύρισε) τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ τίς ἀμαρτίες
μου, καὶ σβῆσε ἐντελῶς ὅλες τίς ἀνομίες μου.

Καρδιά καθαρὴ κτίσε μέσα μου, Θεέ μου, καὶ ἐγκαινίασε
στά κατάβαθά μου πνεῦμα μέ ὀρθό φρόνημα.

Μὴ μέ ἀπορρίψεις ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, καὶ μὴν
ἀφαιρέσεις ἀπὸ μένα τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιο.

Δώσε μου τὴν ἀγαλλίαση γιὰ τὴ σωτηρία, πού προέρχε-
ται ἀπὸ σένα, καὶ στήριξέ με μέ πνεῦμα αὐτοκρατορίας .

Ἔτσι θά διδάξω τὸ νόμο σου σὲ πολλοὺς παρανόμους,
ὥστε νά ἐπιστρέψουν σ' ἐσένα πολλοὶ ἀσεβεῖς.

Ἀπάλλαξέ με, Θεέ μου, Θεέ Σωτήρα μου, ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ
τῶν αἱμάτων, (πού χύθηκαν ἐξ αἰτίας μου)· τότε ἡ γλῶσσα
μου θά διαλαλεῖ μέ ἀγαλλίαση τὴν ἀγαθὴ δικαιοσύνη σου.

Κύριε, θά ἀνοίξεις τὰ χεῖλη μου, καὶ τὸ στόμα μου θά
διαλαλεῖ τὸν ὕμνο σου.

Διότι, ἂν ἠθέλες θυσία, εὐχαρίστως θά τὴν πρόσφερα.
Ἐσὺ ὅμως δὲν μένεις εὐχαριστημένος μέ ὀλοκαυτώματα (θυ-
σία πού καίεται ὅλο τὸ ζῶο).

Θυσία εὐάρεστη στὸν Θεὸ εἶναι ἡ ψυχὴ ἡ συντετριμμένη
καρδιά συντετριμμένη καὶ ταπεινωμένη ὁ Θεὸς δὲ θά τὴν πε-
ριφρονήσει.

Δεῖξε, Κύριε, ἀγαθοσύνη στὴ Σιών μέ τὴ χάρη σου, καὶ ἄς
ξαναχτισθοῦν τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

Τότε θά δεχθεῖς θυσία σύμφωνη μέ τὸ Νόμο σου,

ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ωιδὴ Α'. Εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών ὁ Ἰσραηλίτης
ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με
διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον,
Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου,
Πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν
προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν
διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς
θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη
Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ωιδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.

εὐχαριστήρια θυσία καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε θὰ μποροῦν νὰ ἀνεβάσουν ἐπάνω στοῦ βωμοῦ σου
νεαροὺς ταύρους.

Ωιδὴ Α'. Εἰρμός.

Ἀφοῦ πέρασε τὴν ὑγρὴ θάλασσα ὡς ξηρά, καὶ διέφυγε
τὴ σκληρότητα τῶν Αἰγυπτίων, ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς φώναζε·
ἄς ψάλλουμε στοῦ Λυτρωτῆ καὶ Θεοῦ μας.

Τροπάρια.

Ἐπειδὴ πιέζομαι ἀπὸ πολλοὺς πειρασμοὺς, σ' ἐσένα κα-
ταφεύγω ἀναζητώντας σωτηρία· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου τοῦ
Θεοῦ καὶ Παρθένε, σῶσε με ἀπὸ τίς δυσκολίες καὶ τίς συμφο-
ρές.

Μέ ταράζουν ἐπιθέσεις τῶν παθῶν καὶ μοῦ γεμίζουν τὴν
ψυχὴ θλίψη· Εἰρήνευσέ με, Κόρη, μέ τῇ γαλήνῃ τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου, Πάναγνη.

Ἐπειδὴ γέννησες Σωτήρα καὶ Θεό, σέ παρακαλῶ, Παρ-
θένε, νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τὰ δεινά (τίς συμφορές)· διότι σ' ἐσένα
καταφεύγοντας τώρα ὑψώνω καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὴν διάνοια (τό
νοῦ) μου.

Ἐπειδὴ ἀσθενῶ σωματικά καὶ ψυχικά, ἀξίωσέ με, νὰ
ἐπιτύχω θεϊκὴ ἐπίσκεψη καὶ φροντίδα ἐκ μέρους σου, μόνη
Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀγαθὴ πού εἶσαι, καὶ ἔγινες Λεχώνα
(Μητέρα) τοῦ ἀγαθοῦ Θεανθρώπου.

Ωιδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Κύριε, Ἐσύ πού δημιούργησες τὴν ὀροφὴ τῆς οὐράνιας
ἀψίδας (τόν οὐρανὸ) καὶ οἰκοδόμησες τὴν Ἐκκλησία, ἐσύ στε-
ρέωσέ με στὴ δική σου ἀγάπη, ἐσύ πού εἶσαι τὸ
ἀποκορύφωμα τῶν ἐπιθυμητῶν πραγμάτων, τὸ στήριγμα

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἴκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκήσας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (τρὶς).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν

τῶν πιστῶν, μόνη φιλόφρονε.

Σέ ἔχω προστασία καὶ σκέπη τῆς ζωῆς μου, ἐσένα Παρθένε, πού γέννησες τὸν Θεό· ἐσύ κυβέρνησέ με πρὸς τὸ δικό σου λιμάνι, ἐσύ ἢ αἰτία τῶν ἀγαθῶν, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητη.

Σέ ἱκετεύω, Παρθένε, νὰ διασκορπίσεις τὴν ψυχική μου ταραχή καὶ τὴ ζάλη τῆς θλίψης μου· διότι ἐσύ, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, μόνη παναγνή, γέννησες τὸν ἀρχηγό τῆς γαλήνης, τὸ Χριστό.

Ἐπειδὴ γέννησες τὸν εὐεργέτη, τὸν αἴτιο τῶν καλῶν, κάνε νὰ ἀναβλύσει ὁ πλοῦτος τῆς εὐεργεσίας σέ ὅλους· διότι ὅλα τὰ μπορεῖς, ἐπειδὴ γέννησες τὸν δυνατὸ στὴν ἰσχύ, τὸ Χριστό, Θεομακάριστη.

Ἐπειδὴ βασανίζομαι ἀπὸ δύσκολες ἀρρώστειες καὶ νοσηρὰ πάθη, Παρθένε, ἐσύ βοήθησέ με· διότι σέ ἀναγνωρίζω, ὡς θησαυρό, πού δέν τοῦ λείπει τίποτε, Πάναγνη, καὶ ὁ ὁποῖος παραμένει ἀδαπάνητος (ἄξόδευτος).

Σῶσε ἀπὸ κινδύνους ἐμᾶς τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, διότι ὅλοι μετὰ τὸν Θεό σ' ἐσένα καταφεύγομε, ὡς ἄθραυστο τεῖχος καὶ προστασία.

Ρίξε στοργικό τὸ βλέμμα σου πανύμνητη Παναγία, ἐπάνω στό κακοποιημένο (ἄρρωστό) μου σῶμα καὶ θεράπευσε τὸν πόνο τῆς ψυχῆς μου.

Ὁ Ἱερέας.

Ἐλέησέ μας, ὦ Θεέ, σύμφωνα μέ τὸ μέγα ἔλεός σου, σέ παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Κύριε ἐλέησον (τρὶς).

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπό μας (.....) καὶ

(...) και πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως και ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων και παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν και ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (Μνημονεύονται ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων και φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κάθισμα.

Πρεσβεία θερμή, και τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, και ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωιδὴ Δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, και ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, και τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεοσύμφευτε.

Εὐσπλαχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ

ὅλη τη χριστιανική μας ἀδελφότητα.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ ἔλεος, ζωὴ, εἰρήνη, ὑγεία, σωτηρία, προστασία, συγχώρηση και ἄφεση (ἐλευθερία) τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ὅλων τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν μόνιμα και προσωρινά στὴν πόλη αὐτή. (Παρακαλοῦμε) γιὰ τοὺς ἐνοριῆτες, τοὺς ἐπιτρόπους, τοὺς συνδρομητῆς και δωρητῆς τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ναοῦ.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ, (Μνημονεύονται ὀνόματα).

Διότι εἶσαι ἐλεήμων και φιλόανθρωπος Θεός, και γι' αὐτὸ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε (προσφέρουμε ταπεινά) τὴ δόξα, στὸν Πατέρα και στὸν Υἱὸ και στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα και πάντοτε και στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἐσὺ ἢ θερμὴ πρεσβεία και τὸ ἀκατανίκητο τεῖχος, ἢ πηγὴ τοῦ ἐλέους και τὸ καταφύγιον τοῦ κόσμου, σ' ἐσένα φωνάζουμε δυνατά, Θεοτόκε Κυρία: Πρόφθασε και λύτρωσέ μας ἀπὸ κινδύνους, ἐσὺ ἢ μόνη πού μᾶς προστατεύεις ταχύτατα.

Ωιδὴ Δ'.

Ἄκουσα, Κύριε, γιὰ τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας (τῆς εὐσπλαχνίας) σου, κατανόησα τὰ ἔργα σου και δόξασα τὴ Θεότητά σου.

Ἐσὺ πού γέννησες τὸν Κύριο, τὸν Κυβερνήτη, καταπράννε τὴν ταραχὴ και τὴν τρικυμία τῶν πταισμάτων μου, Νύμφη τοῦ Θεοῦ.

Τὴν ἄβυσσο τῆς εὐσπλαχνίας σου δῶσε σ' ἐμένα, πού σε

τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσα
σα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων
εὐχαριστήριον, ἀναμέλομεν ἐφύμνιον οἱ
γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας
τειχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε,
δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ωιδὴ Ε'.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε,
καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην,
παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.

Ἐμπλησον, Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν
μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς
εὐφροσύνης, ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἀγνή, ἢ
αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν
πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου,
Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ
φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰασαι, Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν,
ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν υἰεῖαν, τῇ
πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ωιδὴ ΣΤ'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ ψυχὴ μου
ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄιδῃ προσήγγισε, καὶ
δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

ἐπικαλοῦμαι, ἐσύ πού κυοφόρησες τὸν εὐσπλαχνο καὶ Σωτή-
ρα ὅλων, ὅσοι σέ ὑμνοῦν.

Ἀπολαμβάνοντας, Πάναγνη τὰ δῶρα σου σοῦ ψάλλουμε
ῥυμνο, ἐμεῖς πού σέ ἀναγνωρίζουμε ὡς Μητέρα του Θεοῦ.

Ἐμεῖς πού σέ κατέχουμε ὡς ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ
ἀκλόνητο τεῖχος τῆς σωτηρίας, λυτρωνόμαστε ἀπὸ κάθε δυ-
σκολία.

Ωιδὴ Ε'.

Φώτισέ μας μέ τὰ προστάγματά σου, Κύριε, καὶ μέ τό χέ-
ρι σου τό ἔνδοξο δῶσε μας τὴν εἰρήνην, Φιλάνθρωπε.

Γέμισε, Ἀγνή, μέ εὐφροσύνη τὴν καρδιά μου δίνοντάς
μου τὴ δική σου ὀλοκάθαρη χαρά, ἐσύ πού γέννησες τὸν
αἴτιο τῆς εὐφροσύνης.

Λύτρωσέ μας ἀπὸ κινδύνους, Θεοτόκε ἀγνή, ἐσύ πού
γέννησες τὴν αἰώνια λύτρωση καὶ τὴν εἰρήνην, πού εἶναι
ἀνώτερη ἀπὸ κάθε διάνοια.

Διάλυσε τὴν καταχνιά τῶν σφαλμάτων μου, Νύμφη τοῦ
Θεοῦ, μέ τό φωτισμό τῆς δικῆς σου λαμπρότητος, ἐσύ πού
γέννησες τό θεῖκό καὶ προαιώνιο φῶς.

Θεράπευσε, Ἀγνή τὴν ἀσθένεια τῶν παθῶν μου, κάνο-
ντάς με ἄξιο, νά μέ ἐπισκεφθεῖς, καὶ δῶσε μου τὴν υἰεῖα μέ
τὴν πρεσβεία σου.

Ωιδὴ ΣΤ'.

Θά ξεχύσω τὴ δέησή μου πρὸς τὸν Κύριο, καὶ σ' αὐτόν θά
ἀναφέρω τίς θλίψεις μου· διότι ἡ ψυχὴ μου γέμισε ἀπὸ δεινά,
καὶ ἡ ζωὴ μου πλησίασε στὸν ἄδη· καὶ παρακαλῶ, ὅπως ὁ
Ἰωνᾶς· βγάλε με ἀπὸ τὴ φθορά, Θεέ μου.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· Ὡ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρηγορίαν.

Ὁ Ἰερεὺς μνημονεύει, (ὀνόματα).

Ὅπως ἔσωσε ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆ φθορᾶ τῆ φύση μου, Παρθένε, δίνοντας τὸν ἑαυτό του στό θάνατο, ἢ ὅποια φύση μου κατακυριεύθηκε ἀπὸ τῆ φθορᾶ καὶ τοῦ θανάτου, ἰκέτευσε τὸν Κύριό σου καὶ Υἱό, νὰ μὲ λυτρώσει ἀπὸ τὴν κακουργία τῶν ἐχθρῶν.

Σὲ ἀναγνωρίζω προστάτη τῆς ζωῆς καὶ ἀσφαλέστατη φρουρᾶ, Παρθένε, πού διαλύεις τὸ πλῆθος τῶν πειρασμῶν, καὶ μᾶς ἀπομακρύνεις ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν δαιμόνων· καὶ παρακαλῶ παντοτεινά, νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τῆ φθορᾶ τῶν παθῶν μου.

Σὲ ἔχουμε ὡς τεῖχος, ὅπου καταφεύγουμε, καὶ ὡς τέλεια σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, καὶ ὡς ἀνακούφιση ἀπὸ τῆς θλίψεως, Κόρη, καὶ μὲ τὸ φῶς σου ἀγαλλόμαστε. Ὡ Κυρία, καὶ τώρα σῶσε μας ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τοὺς κινδύνους.

Τώρα εἶμαι κατάκοιτος, ἄρρωστος, στό κρεβάτι τῆς ἀσθενείας, καὶ δέν ὑπάρχει θεραπεία γιὰ τὸ σῶμα μου· ἀλλὰ ἐσένα, πού γέννησες τὸν Θεό καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κράτησες στά σπλάχνα σου τὸ λυτρωτὴ τῶν ἀσθενειῶν, σὲ παρακαλῶ, Ἀγαθή· σήκωσέ με ἀπὸ τῆ φθορᾶ τῶν νοσημάτων.

Σῶσε ἀπὸ κινδύνους ἐμᾶς τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, διότι ὅλοι μετὰ τὸν Θεό σ' ἐσένα καταφεύγουμε, ὡς ἄθραυστο τεῖχος καὶ προστασία.

Ἀμόλυνη, ἐσύ πού τῆς τελευταῖες ἡμέρες γέννησες ἀνεξήγητα μὲ λόγο Ἀγγέλου τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, παρακάλεσέ τον, ἐπειδὴ ἔχεις μητρικό θάρρος.

Ὁ Ἰερεὺς μνημονεύει, (ὀνόματα).

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (Δίς).

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ὁ Ἱερεὺς:

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεὺς: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Χορὸς. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἱερεὺς. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, πρόσχωμεν.

Χορὸς. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ

Κοντάκιο.

Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μέ πίστη· τρέξε γρήγορα σέ πρεσβεία, καὶ σπεῦσε σέ ἰκεσία, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἡ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν.

Προκείμενο.

Θά θυμᾶμαι τό ὄνομά σου σέ κάθε γενιά καί γενιά. (Δίς).

Στίχος: Ἄκουσε, Θυγατέρα καὶ δές, καὶ στρέψε τό αὐτί σου, καὶ λησμόνησε τό λαό σου καὶ τό σπίτι τοῦ πατέρα σου, καὶ θά ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλιάς τὴν ὠραιότητά σου.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἄς ἰκετεύσουμε τὸν Κύριο καὶ Θεό μας, νά καταξιωθοῦμε νά ἀκούσουμε τό ἅγιο Εὐαγγέλιο.

Κύριε, ἐλέησον(γ').

Ἱερεὺς: Ἐδῶ εἶναι ἡ Σοφία. Ὁρθοί. Ἄς ἀκούσουμε τό ἅγιο Εὐαγγέλιο. Εἰρήνη σέ ὅλους.

Ψάλτης: Καὶ στό δικό σου πνεῦμα.

Ἱερεὺς: Ἄς προσέξουμε τὴν ἀνάγνωση ἀπό τό Εὐαγγέλιο κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴ Λουκᾶ.

Ψάλτης: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες σηκώθηκε βιαστικά ἡ Μαρία καὶ πῆγε στὴν ὄρεινὴ Ἰουδαία σέ μία πόλη τῆς καὶ μπῆκε στό σπίτι τοῦ Ζαχαρία καὶ χαιρέτισε τὴν Ἐλισάβετ· καὶ συνέβη τό

ἤσπασατο τὴν Ἐλισάβετ, καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαρία: Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα...

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ

ἐξῆς: Μόλις ἄκουσε ἡ Ἐλισάβετ τὸ χαιρετισμὸ τῆς Μαρίας, (χοροπήδησε μὲ χαρὰ) τὸ βρέφος στὴν κοιλία της· Κι ἐγένετο μὲ Πνεῦμα Ἅγιο ἡ Ἐλισάβετ καὶ φώναξε μὲ μεγάλη φωνὴ καὶ εἶπε· Εἶσαι ἡ πῖο εὐλογημένη ἀνάμεσα στίς γυναῖκες καὶ εἶναι εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλιάς σου· Καὶ πῶς μοῦ ἔγινε αὐτὴ ἡ τιμὴ, νὰ ἔλθῃ σ' ἐμένα ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μου; Διότι νά, μόλις ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου στά αὐτιά μου, σκίρτησε τὸ βρέφος μὲ ἀγαλλίαση στὴν κοιλία μου· καὶ θὰ εἶναι μακάρια κάθε γυναῖκα πού θὰ πιστέψει (ὅπως ἐσύ) ὅτι θὰ ἐκπληρωθοῦν τελείως, ὅσα ἐλέχθησαν σ' αὐτὴν ἀπὸ τὸν Κύριο· Καὶ εἶπε ἡ Μαρία· Δοξάζει ἡ ψυχὴ μου τὸ μεγαλεῖο τοῦ Κυρίου καὶ χάρηκε βαθιά τὸ πνεῦμα μου γιὰ τὸν Θεὸ τὸ Σωτῆρα μου, διότι ἔρριξε βλέμμα συμπαθείας σ' ἐμένα τῆ ταπεινῆ δούλη του. Διότι, νά, ἀπὸ τώρα καὶ στό ἐξῆς θὰ μὲ μακαρίζουν ὅλες οἱ γενιές· Διότι ἔκανε σ' ἐμένα μεγαλειώδη πράγματα ὁ Παντοδύναμος καὶ εἶναι ἅγιο τὸ ὄνομά του. Ἔτσι ἔμεινε ἡ Μαρία μαζί της περίπου τρεῖς μῆνες καὶ ἐπέστρεψε στό σπίτι της.

Ψάλτης: Δόξα σ' ἐσένα, Κύριε, δόξα σ' ἐσένα.

Δόξα...

Πατέρα, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἅγιο Πνεῦμα, Τριάδα μέσα σὲ Μονάδα, ἐξαφάνισε (σβῆσε) τὰ πλήθη τῶν δικῶν μου ἁμαρτημάτων.

Καὶ νῦν...

Μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψε τὰ πλήθη τῶν ἁμαρτημάτων μου.

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μὲ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ

σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ μου παρίδης τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἱερεὺς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων

σύμφωνα μὲ τὸ πλῆθος τῆς εὐσπλαχνίας σου ἐξάλειψε τὸ ἀνόμημά μου.

Μὴ μὲ ἐμπιστευθεῖς σέ ἀνθρώπινη προστασία, Παναγία Κυρία, ἀλλὰ δέξου τὴ δέησή μου πού σε ἱκετεύω· διότι μὲ κατέχει θλίψη, δέν μπορῶ νά ὑποφέρω τὰ τοξεύματα (τά βέλη) τῶν δαιμόνων· Δέν ἔχω στέγη οὔτε ποῦ νά καταφύγω ὁ ἄθλιος, καθὼς πολεμοῦμαι ἀπὸ παντοῦ, καὶ δέν ἔχω παρηγοριά ἐκτός ἀπὸ σένα· Κυρία τοῦ κόσμου, ἐλπίδα καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ παραβλέψεις τὴ δέησή μου, κάνε ὅτι εἶναι συμφέρον γιά μένα.

Κανένας πού τρέχει κοντά σου, δέ φεύγει ντροπιασμένος ἀπο σένα, Ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλὰ ζητεῖ τὴ χάρη καὶ παίρνει τὴ δωρεὰ τὴν ἀνάλογη πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ πού ζητεῖ.

Ἐπειδὴ εἶσαι μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενῶν, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε τὴν πόλη καὶ τὸ λαό, ἐσύ ἢ εἰρήνη αὐτῶν πού πολεμοῦνται, ἢ γαλήνη αὐτῶν πού δοκιμάζονται, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἱερεὺς:

Σῶσε, Θεέ μου, τὸ λαό σου, καὶ εὐλόγησε ἐμᾶς, πού εἴμαστε ἢ κληρονομία σου. Ἐπισκέψου τὸν κόσμο σου μὲ ἔλεος καὶ εὐσπλαχνία. Ὑψωσε τὴ δύναμη τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ στεῖλε ἐπάνω μας τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. Μὲ τίς πρεσβείες τῆς πάναγνης Κυρίας μας τῆς Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου (Παντοτεινῆς Παρθένου) Μαρίας· μὲ τὴ δύναμη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοπάρουχου Σταυροῦ· μὲ τίς προστασίες τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων (τῶν Ἀγγέλων)·

ἄσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τήρωνος, καὶ Στρατηλάτου· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας), οὓς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

μέ τις ἱκεσίες τοῦ Τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ ξακουστῶν Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων Πατέρων μας, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Τοῦ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Τοῦ Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν· (μέ τις ἱκεσίες) τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων, τοῦ Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου (θριαμβευτοῦ), τοῦ Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, τῶν Θεοδώρων, Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου· τῶν Ἱερομαρτύρων (κληρικῶν Μαρτύρων) Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων (ἀσκητῶν) καὶ θεοφόρων (πού φέρουν τὸν Θεό) Πατέρων μας· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων (προγόνων τοῦ Χριστοῦ) Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη ἐορτάζουμε καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, σέ ἱκετεύουμε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσέ μας τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πού σέ παρακαλοῦμε, καὶ ἐλέησέ μας.

Κύριε ἐλέησον. (12 φορές).

(Ὅλα αὐτὰ σέ παρακαλοῦμε νὰ τὰ κάνεις) μέ τό ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαχνία καὶ τὴ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μαζί μέ τόν ὁποῖο εἶσαι ἄξιος νὰ δοξολογεῖσαι, καὶ μαζί μέ τό πανάγιο καὶ ἀγαθό καὶ ζωοποιό σου Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ωιδή Ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παιδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπη σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ωιδή Η'.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ωιδή Ζ'.

Οἱ νέοι πού ἀπὸ τὴν Ἰουδαία κατέληξαν κάποτε ὡς αἰχμάλωτοι στὴ Βαβυλώνα, καταπάτησαν τὴ φλόγα τοῦ καμινιοῦ μέ τὴν πίστη τῆς Ἁγίας Τριάδος ψάλλοντας· ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.

Ἐπειδὴ θέλησες, Σωτήρα, νὰ οἰκονομήσεις τὴ σωτηρία μας, κατοίκησες στὸν κόσμο στὴ μήτρα τῆς Παρθένου, τὴν ὁποία ἀνέδειξες προστάτη μας· Ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.

Παρακάλεσε, Μητέρα ἀγνή, αὐτὸν πού θέλει τὸ ἔλεος, τὸν ὁποῖο γέννησες, νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ σφάλματα καὶ τοὺς μολυσμούς τῆς ψυχῆς, αὐτοὶ πού κραυγάζουν· Θεέ τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.

Θησαυρό σωτηρίας καὶ πηγὴ ἀφθαρσίας ἀνέδειξες, αὐτὴν πού σ' ἐγέννησε, καὶ πύργο ἀσφαλείας καὶ θύρα μετανοίας, γι' αὐτούς πού κραυγάζουν· Θεέ τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.

Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού γέννησες γιὰ μᾶς τὸν Σωτῆρα, τὸν Χριστό, ἀξίωσε νὰ θεραπεύεις τίς σωματικές ἀδυναμίες καὶ ἀρρώστιες τῶν ψυχῶν, αὐτῶν πού πλησιάζουν μέ πόθο στὴ θεϊκὴ σου σκέπη.

Ωιδή Η'.

Τὸ Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, τὸν ὁποῖο ὑμνοῦν οἱ στρατιές τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψώνετε τὸν σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Μὴ παραβλέψεις, Παρθένε, αὐτούς πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βοήθεια ἐκ μέρους σου, οἱ ὁποῖο ὑμνοῦν καὶ ὑπερυψώνουν ἐσένα, Κόρη, στοὺς αἰῶνες.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωιδὴ Θ'.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ροὴν μου τῶν δακρῶν, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κύησασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρουνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Βρέχεις τὴν ἀφθονία τῶν θεραπειῶν, Παρθένε, σ' αὐτοῦς πού μέ πίστη σέ ἀνυμνοῦν, καὶ ὑπερυψώνουν τὴν ἀνέκφραστή σου γέννηση.

Γιατρεύεις τίς ἀσθένειες τῆς ψυχῆς μου καὶ τοὺς πόνους τοῦ σώματός μου, Παρθένε, γιὰ νά δοξάζω ἐσένα τὴν χαριτωμένην.

Ἐσύ διώχνεις τίς ἐπιθέσεις τῶν πειρασμῶν καὶ τίς ἐφόδους τῶν παθῶν, Παρθένε, γι' αὐτό σέ ὑμνοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ωιδὴ Θ'.

Μοναδική Θεοτόκο σὲ ὁμολογοῦμε, Παρθένε ἀγνή, ἐμεῖς πού σωθήκαμε διὰ μέσου σου, μεγαλύνοντάς σε μαζί μέ τά πλήθη τῶν Ἀσωμάτων.

Μὴν ἀρνηθεῖς νά δεχθεῖς τὴ ροὴ τῶν δακρῶν μου, Παρθένε, ἐσύ πού γέννησες τό Χριστό, πού ἀφαίρεσε κάθε δάκρυ ἀπό κάθε πρόσωπο.

Γέμισε μέ χαρὰ τὴν καρδιά μου, Παρθένε, ἐσύ πού δέχθηκες τὴν πληρότητα τῆς χαρᾶς, ἐξαφανίζοντας τὴ λύπη τῆς ἀμαρτίας.

Γίνε, Παρθένε, λιμάνι καὶ προστασία γι' αὐτοῦς πού καταφεύγουν σ' ἐσένα, καὶ τεῖχος ἀκλόνητο καὶ καταφύγιο, καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Μέ τίς ἀκτῖνες τοῦ φωτός σου, διώχνοντας τό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας, λάμπρυνε αὐτούς, πού μέ εὐσέβεια σέ ἀνακηρύττουν Θεοτόκο.

Ἐμένα πού ταπεινώθηκα, Παρθένε, στόν τόπο τῆς κακοπάθειας, δηλαδή τῆς ἀρρώστιας, θεράπευσέ με μεταφέροντάς με ἀπό τὴν ἀρρώστια στὴν ἀνάρρωση.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοὶ βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παννυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες,

Μεγαλυνάρια.

Εἶναι ἄξιο ἀληθινά, νά μακαρίζουμε ἐσένα τὴν Θεοτόκο, τὴν πάντοτε μακάρια καὶ παναμόλυντη, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας. Ἐσένα, πού εἶσαι τιμιώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ ἀσύγκριτα ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, πού γέννησες χωρὶς νά φθαρεῖς τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀληθινὴ Θεοτόκο, ἐσένα μεγαλύνουμε.

Τὴν ὑψηλότερη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθαρότερη ἀπὸ τίς λάμψεις τοῦ ἡλίου, πού μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴν κατάρα, τὴν Κυρία τοῦ κόσμου, ἄς τὴν τιμήσουμε μέ ὕμνους.

Ἀπὸ τίς πολλές μου ἁμαρτίες ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ καὶ ἡ ψυχὴ μου· σ' ἐσένα καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένη· Ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἐσύ βοήθησέ με.

Κυρία καὶ Μητέρα τοῦ Λυτρωτῆ, δέξου τίς παρακλήσεις τῶν ἀναξίων δούλων σου, γιὰ νά μεσιτεύσεις σ' αὐτόν πού γεννήθηκε ἀπὸ σένα· Κυρία τοῦ κόσμου, γίνε μεσίτρια.

Ψάλλουμε πρόθυμα τὸν ὕμνο τώρα σ' ἐσένα, τὴν πανύμνητη Θεοτόκο χαρούμενα· μαζί μέ τὸν Πρόδρομο καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους ἱκέτευε, Θεοτόκε, νά μᾶς σπλαχνισθεῖ (ὁ Θεός).

Ἄς μείνουν ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, πού δέν προσκυνοῦν τὴ σεβάσμια εἰκόνα σου, πού ζωγραφίσθηκε ἀπο τὸν ἱερωτάτο Ἀπόστολο Λουκᾶ, τὴν Ὁδηγήτρια.

Ὅλα τὰ στρατεύματα τῶν Ἀγγέλων, Πρόδρομε τοῦ Κυρίου, ἡ δωδεκάδα τῶν Ἀποστόλων, οἱ Ἅγιοι Πάντες μαζί μέ τὴ

μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρουμεν,

Θεοτόκο κάνετε πρεσβεία, γιὰ νὰ σωθοῦμε ἐμεῖς.

Τρισάγιο.

Εἶσαι Ἅγιος ὁ Θεός Πατέρας, Ἅγιος δυνατός ὁ Υἱός, Ἅγιος ἀθάνατος τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐλέησέ μας. (Τρίς).

Δόξα στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάδα, ἐλέησέ μας. Κύριε, δεῖξε ἔλεος στὶς ἁμαρτίες μας. Δέσποτα, συγχώρησε τίς ἀνομίες μας. Ἄγιε, ἔλα καὶ θεράπευσε τίς ἀσθενείες μας, γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πατέρα μας, πού κατοικεῖς στοὺς οὐρανοὺς, ἅς εἶναι ἁγιασμένο τὸ ὄνομά σου. Ἄς ἔλθει ἡ Βασιλεία σου. Ἄς γίνῃ τὸ θέλημά σου, ὅπως στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, ἔτσι καὶ στὴ γῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Τὴν τροφή μας τὴν ἀπαραίτητη γιὰ τὴ ζωὴ δώσε μας σήμερα. Καὶ συγχώρησε σ' ἐμᾶς τὰ ἁμαρτήματά μας, ὅπως κι ἐμεῖς συγχωροῦμε αὐτοὺς πού ἁμάρτησαν σ' ἐμᾶς. Καὶ μὴν ἐπιτρέψεις, νὰ πέσουμε σέ πειρασμό, ἀλλὰ ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ τὸν πονηρό.

Διότι δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τροπάρια:

Ἐλέησέ μας, Κύριε, ἐλέησέ μας· διότι στερούμενοι ἀπὸ κάθε ἀπολογία, αὐτὴ τὴν ἰκεσίαν σ' ἐσένα ὡς Κύριο προσφέρουμε οἱ ἁμαρτωλοὶ· ἐλέησέ μας.

ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς Δέησις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Ἴτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἴτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰαίας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδορομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησέ μας· διότι σ' ἐσένα ἐμπιστευόμαστε· μὴν ὀργισθεῖς ὑπερβολικὰ ἐναντίον μας, οὔτε νὰ θυμηθεῖς τίς ἀνομίες μας· ἀλλὰ κοίταξέ μας ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσέ μας ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μας· Διότι Ἐσύ εἶσαι Θεὸς μας καὶ ἐμεῖς λαὸς σου· Ὅλοι εἴμαστε ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ ἐπικαλούμεθα τὸ ὄνομά σου.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλη ἀνοιξέ μας, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντας σ' ἐσένα ἄς μὴ ἀστοχήσουμε· μακάρι νὰ λυτρωθοῦμε μέσῳ σοῦ ἀπὸ τίς δύσκολες περιστάσεις. Διότι ἐσύ εἶσαι ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἐκτενὴς Δέηση.

Ἐλέησέ μας, Θεέ μας, σύμφωνα μὲ τὸ μέγα ἔλεός σου, σέ παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπό μας (.....) καὶ γιὰ ὅλη τὴ χριστιανικὴ μας ἀδελφότητα.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ ἔλεος, ζωὴ, εἰρήνη, υἰαία, σωτηρία, προστασία, συγχώρηση καὶ ἄφεση (ἐλευθερία) τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ὅλων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν μόνιμα καὶ προσωρινὰ στὴν πόλη αὐτή. (Παρακαλοῦμε) γιὰ τοὺς ἐνορίτες, τοὺς ἐπιτρόπους, τοὺς συνδρομητῆς καὶ δωρητῆς τῆς ἁγίας αὐτῆς Ἐκκλησίας.

τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ,
(Ὄνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν
ἀγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν
πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ
σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας,
ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ
αἰφνδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ
εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ
φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ
διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ'
ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον
τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν
ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ
ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν
θαλάσσει μακρὰν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν,
Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ὁ (...) Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ,
(Ὄνόματα).

Ἀκόμη παρακαλοῦμε νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἀγία Ἐκκλησία
καὶ ἡ πόλη αὐτή καὶ κάθε πόλη καὶ χωριὸ ἀπὸ ὀργῆς,
ἐπιδημία, πείνα, σεισμό, φωτιά, σφαγή, ἐπιδρομὴ ξένων, ἀπὸ
ἐμφύλιου πολέμου καὶ ξαφνικοῦ θάνατο. Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ σπλα-
χνικός, εὐνοϊκός καὶ συγχωρητικός ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρω-
πος Θεὸς μας, γιὰ νὰ ἀπομακρύνῃ καὶ νὰ σκορπίσῃ κάθε
ὀργὴ καὶ ἀρρώστια πού κινεῖται ἐναντίον μας· καὶ νὰ μᾶς λυ-
τρώσῃ ἀπὸ τὴ δίκαιη ἀπειλὴ του πού κρέμεται ἐπάνω μας
καὶ νὰ μᾶς ἐλεήσῃ.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε, νὰ εἰσακούσῃ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τὴν
φωνὴ τῆς ἰκεσίας ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ νὰ μᾶς ἐλεήσῃ.

Ἐπάκουσέ μας, Θεέ μας, Σωτήρα μας, ἡ ἐλπίδα ὅλων τῶν
περάτων τῆς γῆς καὶ αὐτῶν πού βρίσκονται μακριὰ στὴ θά-
λασσα. Καὶ γίνε γιὰ μᾶς, Κύριε, σπλαχνικός στὶς ἀμαρτίες
μας καὶ ἐλέησέ μας.

Διότι εἶσαι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς καὶ σ' ἐσένα
ἀναπέμπομε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στὸ
Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπόλυση.

Ὁ (...) Χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς μας, μέ τίς πρεσβεῖες τῆς

πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Τροπάρια.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταίᾳ σου χειρὶ, ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν, ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Πάντων θλιβομένων ἢ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις, Ἀχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων

καθαρώτατης καὶ ἀμόλυντης ἁγίας Μητέρας του, μέ τῇ δύναμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πού δίνει ζωή, μέ τίς προστασίες τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων τῶν ἁσωμάτων, μέ τίς ἰκεσίες τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ φημισμένων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων (μέ ὠραίες νίκες) μαρτύρων, τῶν ὁσίων (ἀσκητῶν) καὶ θεοφόρων (πού φέρουν τόν Θεό μέσα τους) Πατέρων μας, τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων (προγόνων τοῦ Χριστοῦ) Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ὁποίου τῇ μνήμῃ ἐορτάζουμε, καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, νά μᾶς ἐλεήσει καὶ νά μᾶς σώσει ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Τροπάρια.

Ὅλους τοὺς προστατεύεις, Ἀγαθή, πού καταφεύγουν μέ πίστη στό δυνατό σου χέρι· Διότι ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί, πού σκύβουμε κάτω ἀπό τό βᾶρος πολλῶν πταισμάτων δέν ἔχουμε πάντοτε ἄλλη μεσίτρια πρὸς τόν Θεό. Γί'αυτό, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου γονατίζουμε σ' ἐσένα· λύτρωσε ἀπό κάθε δύσκολη περίσταση τοὺς δούλους σου.

Ἐσύ ὑπάρχεις ὅλων τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ καὶ προστάτης τῶν ἀδικουμένων καὶ τροφή τῶν πεινασμένων, καὶ παρηγορία τῶν ξένων καὶ ραβδί (στήριγμα) τῶν τυφλῶν, ἐπίσκεψη τῶν ἀσθενῶν, σκέπη καὶ βοήθεια τῶν ταλαιπωρημένων, καὶ βοηθός τῶν ὀρφανῶν, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· Ἀμόλυντη, σέ παρακαλοῦμε, τρέξε νά γλυτώσεις τοὺς δούλους σου.

Κυρία, δέξου τίς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσέ

σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

(Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15/Αὐγούστου ψάλλονται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐπόμενα):

Ἐξαποστειλάρια.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην ;

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

μας ἀπὸ κάθε ἀνάγκη καὶ θλίψη.

Ὅλη τὴν ἐλπίδα μου σ' ἐσένα τὴν ἀναθέτω, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξέ με κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου.

(Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου ἀντὶ τῶν παραπάνω ψάλλονται τὰ ἐξῆς):

Ἐξαποστειλάρια.

Ἀπόστολοι, ἀφοῦ μαζευθεῖτε ἐδῶ ἀπὸ τὰ πέρατα (τῆς γῆς), κηδέψτε τὸ σῶμα μου στὸν τόπο τῆς Γεθσημανῆς· Κι Ἐσύ Υἱέ καὶ Θεέ μου, παράλαβε τὸ πνεῦμα μου.

Ἐσύ ἡ γλυκύτητα τῶν Ἀγγέλων, ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων, ἢ προστάτις τῶν χριστιανῶν, Παρθένε Μήτηρ τοῦ Κυρίου, βοήθησέ με καὶ λύτρωσέ με ἀπὸ τὰ αἰώνια βάσανα.

Ἐσένα ἔχω μεσίτρια πρὸς τὸν φιλόανθρωπο Θεό· ἄς μή μοῦ ἐλέγξει τίς πράξεις μπροστά στοὺς Ἀγγέλους· Σέ παρακαλῶ, Παρθένε, Βοήθησέ με γρήγορα.

Πύργε πλεγμένε μέ χρυσάφι, καὶ πόλη μέ δώδεκα τείχη, θρόνε πού στάζεις ἥλιο, καθέδρα (θρόνε) τοῦ Βασιλιᾶ, ἀκατανόητο θαῦμα, πῶς τρέφεις μέ γάλα τὸν Κύριο;

Μέ τίς εὐχές τῶν ἁγίων Πατέρων μας, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας.

Ἀμήν.